Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător: Russu Natalia)
Dosarul:nr.2r-3878/23 (2-23147739-02-25r-23112023)

D E C I Z I E

30 noiembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Budăi Nelea
Judecătorii Cotruță Iurie și Țurcan Ion

examinând în absența părților recursul declarat de avocatul ***** în interesele recurentului ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind declararea nulității titlurilor executorii,

c o n s t a t ă:

La data de 16 octombrie 2023, ***** s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către ***** privind declararea nulității titlurilor executorii.

În scopul asigurării acțiunii, reclamantul în temeiul art.177 din Codul de procedură civilă a cerut aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea licitației din 14 noiembrie 2023 ora 11.00 dispusă de executorul judecătoresc ***** în cadrul procedurilor de executare întemeiate pe documentul executoriu nr.013-102/2023 din 26 mai 2023 și documentul executoriu nr. 013-103/2023 din 26 mai 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 09 noiembrie 2023 ***** a depus repetat cerere de asigurare a acțiunii, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 noiembrie 2023, cererea repetată privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 09 noiembrie 2023, avocatul ***** în interesele recurentului ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia, soluționarea problemei în fond, cu admiterea cererii privind asigurarea acțiunii.

În motivarea recursului declarat a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, o consideră ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece la emiterea ei instanța nu a ținut cont de particularitățile măsurilor de asigurare a acțiunii, eronat a aplicat normele de drept material și procedural.

Consideră că încheierea instanței prin care s-a respins cererea de asigurare a

acțiunii este una lipsită de raționalitate, temeinicie, arbitrară, or conform art.175 alin.(1) lit. e) CPC în vederea asigurării acțiunii judecătorul sau instanța este în drept să suspende urmărirea întemeiată pe un document executoriu contestat de către debitor pe cale judiciară.

Iar, potrivit art.79 alin.(1) pct.2 din Codul de executare, instanța de judecată care a eliberat documentul executoriu ***poate*** suspenda executarea acestuia, la cererea executorului judecătoresc sau a părților în procedura de executare, în cazul contestării eliberării documentului executoriu.

Astfel, opinează că examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare nu a fost realizată în deplină conformitate cu prevederile legal procesuale și scopurile pentru care a fost instituită, caz în care instanța de fond a examinat această chestiune superficial, motiv din care concluzia instanței de fond este una neîntemeiată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil consideră cererea de recurs neîntemeiată care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recursul fiind în termen.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În temeiul art.1 alin.(1) și (2) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Potrivit prevederilor art.174 alin.(1) CPC la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În corespundere cu art.175 alin.(1) lit. a), alin.(2) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane. Judecătorul sau instanța poate aplica, după caz, și alte măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Întrucât asigurarea acțiunii civile constă din limitări, interdicții sau obligații dispuse în mod operativ de către judecător sau instanță măsurile de asigurare a acțiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenție ținând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acțiunii trebuie să fie invocat și justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

Colegiul reiterează dispozițiile art.174 CPC, potrivit cărora legislatorul enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile, și anume, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din actele cauzei, Colegiul a stabilit că la data de 16 octombrie 2023, ***** s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către ***** privind declararea nulității titlurilor executorii.

În scopul asigurării acțiunii, reclamantul în temeiul art.177 din Codul de procedură civilă a cerut aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin suspendarea licitației din 14 noiembrie 2023 ora 11.00 dispusă de executorul judecătoresc ***** în cadrul procedurilor de executare întemeiate pe documentul executoriu nr.013-102/2023 din 26 mai 2023 și documentul executoriu nr. 013-103/2023 din 26 mai 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, cererea privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 09 noiembrie 2023 ***** a depus repetat cerere de asigurare a acțiunii, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 noiembrie 2023, cererea repetată privind asigurarea acțiunii a fost respinsă.

La data de 09 noiembrie 2023, avocatul ***** în interesele lui ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, solicitând casarea acesteia, soluționarea problemei în fond, cu admiterea cererii privind asigurarea acțiunii.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond ca fiind întemeiată.

În acest context, instanța de recurs reține că asigurarea acțiuni civile constă dintr-o totalitate de ***măsuri silite temporare***, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Colegiul relevă că indiferent de forma aplicabilă, ***măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare***, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitantului la caz ***** care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Colegiul ține să învedereze că asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul reține că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța verificând raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există perriculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, necesitatea și scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri.

Concomitent, la soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii urmează să se țină cont și de legătura cauzală între obiectul contractului, pretențiile înaintate de reclamant, iar în dependență de aceste constatări se va reliefa dacă există sau nu pericolul imposibilității executării hotărârii judecătorești, urmează a fi verificat și faptul dacă măsura de asigurare coincide sau nu cu scopul acțiunii.

Iar, potrivit art.79 alin.(1) pct.2 din Codul de executare, instanța de judecată care a eliberat documentul executoriu ***poate*** suspenda executarea acestuia, la cererea executorului judecătoresc sau a părților în procedura de executare, în cazul contestării eliberării documentului executoriu.

Mai mult ca atât, măsura de asigurare urmează a fi aplicată doar atunci când reclamantul prezintă suficiente probe care arată că dacă nu va fi asigurată acțiunea există riscul că nu va putea fi executată o eventuală hotărâre judecătorească, la caz recurentul probat cum ar putea fi imposibil de declarat nulitatea titlurilor executorii în cazul neaplicării măsurilor de asigurare.

Prin urmare, în circumstanțele speței, Colegiul Civil reține ca fiind corectă soluția instanței de fond în vederea respingerii cererii privind asigurarea acțiunii în

condițiile în care recurentul a eșuat să probeze că neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executare a unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, iar, în cazul în care asigurarea acțiunii nu este probată aplicarea acesteia este neîntemeiată, ceea ce justifică soluția instanței de fond de respingere a cererii de asigurare.

Așadar, argumentul recurentului cu referire la faptul aplicării incorecte de către instanța de fond a prevederilor legale, Colegiul îl apreciază drept unul neîntemeiat în condițiile în care circumstanțele speței în cumul cu cadrul legal prevăd netemeinicia acestuia.

Concomitent, ține de relevat și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență toate alegațiile recurentului, or în speță nu se impune aplicarea măsurilor de asigurare.

În consecință, având în vedere că soluția oferită de prima instanță este una corectă, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul ***** în interesele recurentului *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 octombrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către ***** privind declararea nulității titlurilor executorii.

Decizia este irevocabilă din data emiterii.

Președintele completului Budăi Nelea

Judecătorii Cotruță Iurie

Țurcan Ion